

DET DANSKE PIGESPEIDERKORPS

DET DANSKE PIGESPEIDERKORPS

MÅNEDENS VERS

*Maj, den mildeste
mø er kommet!*

*Grønlovet går hun
til alle gårde.*

*Tager imod lov
og mod liv.*

*Mand og mø,
så mangelund,
føl og fæ,
kalve og kid,
blomster og børn,
af den skønneste
den skønneste
unge skærsommer!*

*Sign vore strande,
søndenvind!*

*Fromme frue,
befrugt jorden!*

*Tager imod lov
og mod liv,*

*mand og mø,
så mangelund,
føl og fæ,
kalve og kid,
blomster og børn,
af den skønneste,
den skønneste
unge skærsommer!*

*Blus skal brænde
og budstik gå.
Fører vor Frue
fagert i lande!*

*Tager imod lov
og mod liv,
mand og mø,
så mangelund,
føl og fæ,
kalve og kid,
blomster og børn,
af den skønneste,
den skønneste
unge skærsommer!*

Johs. V. Jensen

Kære spejdere!

Siden vi taltes ved sidst, har jeg besøgt Rohden og gået ud over de bakkede marker, hvor lejrbymen skal skyde op om et par måneder, jeg har set på stranden, hvor I skal bade, glædet mig over udsynet til andre strande, fjerne skove og solglimtene i fjorden.

Og mens I nu har travlt med at tænke på, hvad I skal have lavet til jeres personlige udstyr, skal I vide, at mange hjerner har travlt, og skrivemaskiner klåprer, for at fremskaffe det meget, der hører til en storlejr's rammer.

På markerne vil barakker skyde op, barakker, der rummer kontorer, bank, postkontor, madudlevering, depotudsalg og slikbod.

Ud i vandet vil snart skyde ikke mindre end 7 badebroer, og her vil svømmelærere og frisvømmere holde øje med jer, når der bades.

På den lavestliggende af markerne er beskæftigelsespladsen, hvor drabelige boldkampe vil udkæmpes, patruljekonkurrencer løbe af stabelen, ture starte ud i det grønne og blå; her kan man i de arbejdende værksteder lære at flette kurve, lave lerpotter, væve halm, eller man kan lære nye sange, at spille på blokfløjte eller slå på tromme.

Ingen skal kede sig i lejren på Rohden.

På troppenes dag skal I ud at erobre landet rundt omkring Rohden, mange vil sikkert benytte sig af fjorddamperne, der sejler Vejlefjorden rundt og på hvilke alle fjordens dejligheder præsenterer sig, andre vil vandre på langtur — og lejren vil ligge stille og forladt med undtagelse af de få, der passer på det hele.

Til gengæld vil lejren om søndagen blive myldrende fuld af liv, når gæster for hele landet vil strømme ind over Rohden for at se, hvordan pigespejderne kan indrette sig.

Og så har jeg endda gemt det mest spændende til sidst:

Der er håb om, at Hds. Majestæt Dronningen vil besøge lejren!

En tid lang så det ud, som om en Grønlandsrejse for kongeparret skulle hindre et dronningebesøg, men Grønlandsturen er udsat, og nu har vi de bedste forhåbninger om at se alle pigespejderen's protektrice midt iblandt os!

Ann Sofie

HVORDAN LAVES MAN ET ELDER BEDST!

„Vi når det aldrig,“ stønner Paw med hele panden fuld af vaskebrædt. Selvfølgelig når vi det, vi har jo altid hidtil nået det, selv om det må indrømmes, at somme-tider var det kun lige på falderebet.

Korpslejren nærmer sig med stormskridt, og vi er lige-som alle Danmarks andre glade blå ved at blive klare over, at tiden er ved at løbe fra os. Foråret er så kort, så kort, og inden vi ved af det, er vi midt i eksamenstid og lejrforberedelser.

Lad os sætte os roligt ned og prøve at få et overblik over situationen så nogenlunde. Lad os tælle dagene, de dage vi har til vor rådighed, når vi ved, hvilke der skal reserveres troppens arrangementer, week-ends, ture o. l. Lad os lægge en alvorlig slagplan, lad os finde ud af, hvad der er det allervigtigste, vi skal gøre, og lad os gøre det først, og så fordele opgaverne. Vi må allerede nu så nogenlunde kunne se, hvad vi kan nå, således at der ikke går panik i os de sidste dage.

Rævene stikker deres energiske næser ned i kalenderen og sætter mærke ved mødedagene og noterer op. Og alle patruljeførere i det ganske land vil gøre det samme, for nu gælder det at ikke en time slipper fra os.

Og det, vi gør, skal gøres på den bedst mulige måde.

Hvordan er det, har vi ikke alle steder et par stykker, der arbejder energisk og sammenbidt på deres II kl. prøve? Hvordan hjælper vi bedst dem?

Hvordan går det med alle de nødvendige ting, som vi altså skulle gøre først, måske fordi de var de mindst morsomme og derfor så let bliver udsat og glemt?

Har vi ikke allesammen tænkt på en eller anden ting, det var rart og sjovt at lave inden lejren, og som ville bidrage til at sætte kulør og fest over det hele?

Vi lader patruljerne svare selv.

Hjortene er i fuld gang med at lave forklæder til hele patruljen, store praktiske forklæder af hessian med en kæmpehjort på maven og andet kunstfærdigt korsstings-broderi; hver syr selvfølgelig sit, imens læser Else højt af Baden-Powells historie og korpsets historie, pyntet med små uddrag fra gamle spejderblade. En gammel rotte har forlystet patruljen en aften med at fortælle troppens hi-storie fra helt gamle dage og læst højt af gamle lejrda-gbøger. Men nu er kunstværkerne ved at være færdige, og

II

man har planer om at lave et brændeskjul og et lille sol-sejl til at have ved kogestedet af et meget gammelt telt, som ellers ikke dur til noget. Patruljeudstyret er bragt i eksemplarisk orden, og de få stykker, der mangler en lille mikroskopisk del af deres II kl. prøve, skriver lange morse-breve til hinanden for at holde sig veltrænede til pa-truljeturen, hvor der skal signaleres på kraft.

Glenterne er knap så kry. „Mine små har en strålende fantasi, når det gælder meldinger,“ meddeler Trads. „Hvis der findes en meningsforstyrrende fejl inden for flere miles omkreds, så skal de nok få den fundet og puttet den ind i meldingen på det allerforkerteste sted. Vi begynder og ender alle møder med meldinger. For tiden får jeg også de mærkeligste ting med posten, for de skal alle-sammen pakke en pakke og sende mig den, i den pakke skal der ligge en takling, en besnoring, en fortegnelse over posthus, jernbane, politi, brand- og rutebilalarmer og sta-tioner, desuden skal der være en melding, som de har fået ved sidste møde, og den skal være skrevet på morse, og for øvrigt hvad de ellers har lyst til (desværre er der endnu ingen, der har følt trang til at sende mig spiseligt stykgods). Postbudet kan ikke begribe et muk af det hele. Ja, så ordner vi patruljeudstyr, vi har fået en kasse, og så laver vi noget meget fikst og spændende til en indheg-ning, men det er en hemmelighed, kan du vel begribe, som jeg ikke vil sidde her og robe for det hele land.“

Rikki-Tikki-Tavi. Gitte smiler hemmelighedsfuldt, hun vil ikke ud med sproget, men Klister ved besked, hun ved besked med alt, og snart aabenbares skumle planer om jungletrommer, særprægede lejrbaalsdragter i prægtige farver og urskovsmønstre. De bliver pragtfulde at skue. Vi laver også mere nyttige ting, vi syer tutter??? Ja, tutter og teltposer. „Rævehulen“ trængte til en ny pose, musene havde næsten spist hele den gamle, så nu er vi ved at lave en ny. „Den bliver skræddersyet,“ mener Stampe, „med indbygget bund. Tutterne er til stængerne, det er bare to små poser med lobegang, hvorigennem en lang snor trækkes, først gennem den ene og så gennem den anden, og så sættes de for enden af stængerne og sparer os for at binde stængerne sammen. Det sidste af prøverne er lidt lejrkultur, som visse små spejdere mang-ler, vi tager på week-end, hvis det kan lade sig gøre, ellers

tager vi telte og potter og pander med ud en søndag og leger lejr.

Egernpatruljen syr poser til mel, sukker m. m. af batist, har sat nye barduner i teltet og derved givet patruljen lejlighed til at splejse og takle, desuden har de lavet sig en meget fin taske med mange rum i til første-hjælps sager og fyldt den op, samtidig med at man har forvisset sig om, at alle i patruljen kunne bruge de pågældende remedier og lægge brugbare forbindinger med gazebind og tørklæder.

Panterpatruljen har fået slebet okser og knive særlig grundigt og har i den anledning også købt en ekstra pakke hefteplaster. Også de syr flittigt til møderne og hjemme, her er det de personlige poser, det gælder. Man overgår hinanden i raffinementer og bytter kulørte klude, så man kan få lutter forskellige poser, hver især, så er det lettere at huske, hvad der er i hvilken, mener man. Panterne syer også små puder af hessian med kludeklip og brode-

rier, d. v. s. det er jo nærmest et pudebetræk, for der er lynlås i, og det er til at fylde halm i og bruge til hovedpude om natten med et lille betræk på og til at sidde på „for ikke at blive øm“, som Dumbo siger, „da jeg har hørt, at man selv må sørge for spisestuemøblementet“. Forøvrigt eksperimenterer man meget og alvorligt med en ny slags køkkentelte, lavet af gamle udtjente 2- og 3-personert telte fra middelalderen, og det er vi vældig spændte på at se resultatet af, for det må jo kunne blive af revolutionerende virkning for det ganske land.

Men lad os så til slut få et par gode sange, for vi må jo også kunne synge af vore lungers fulde kraft på korpslejren, derfor må vi øve os på alle de halvglemte gode gamle og lære de ny, der har stået i vort blad, og dem, der ingen steder står, for at vi ikke skal stå med triste, ligeglade ansigter og tavst høre Trille synge solo fra tribunen, for alt, hvad vi gør, skal vi gøre bedst muligt.

Kat.

Korpslejrforberedelserne *fortsættes...*

Sidst fik I nogle tips og idéer til at fremtrylle det fornødne personlige lejrudstyr på en billig måde ved at anvende, hvad der var for hånden. Denne gang skal I høre om det ideelle *letvægtsudstyr* for den lejrvente spejder og om *mærkning af udstyr*.

Spejdere, der har fået smag for lejrlevet, og som drager af sted, så snart lejlighed gives, vil have glæde af med tiden at anskaffe og supplere deres udstyr, så de får det mest formålstjenlige i en god kvalitet og netop det, de har brug for, ikke mere.

Vi ser kritisk listen over personligt lejrudstyr igennem og ser, hvor det er muligt at udelade noget og erstatte andet med lettere og lige så praktiske ting som dem, vi ellers medbringer. Rygsækken skal være solid, ikke for tung og af regntæt materiale. Du kan evt. fore klappen på rygsækken med vandtæt stof og måske lave en lynlåslomme ud af det rum, der derved fremkommer, til opbevaring af remme o. l.

Soveposen skal være af dun, edderdun er bedst, det er meget let og meget varmt, men det er ikke nemt at skaffe i dag. Dunsoveposerne er dog fremme igen.

Vandtæt overtræk til soveposen, det skåner den og holder på varmen, let oilskin er godt der-

til. Evt. indrettes omslaget til soveposen blot på en fiks måde, så det kan bruges hertil.

Lagenposen af stærkt, let stof, som ikke skrider. F. eks. gardinstof med påtrykte prikker. Slumrenettet, som er omtalt.

Madrasvåret af let, stærkt, kulørt bomuldsstof.

Samtlige viskestykker, håndklæder og vaskeklude af gaze.

Spisegrejer af plastic. Bestik af aluminium. Evt. kan du have en billy can, det er et etmandskogesæt af aluminium, det kan tillige benyttes som tallerken.

Listen over personligt tøj revideres grundigt — så lidt som muligt medbringes, så hellere en pakke finvaskemiddel med, så du kan skylle dit tøj op.

Sæbe, tandpasta, skosvæerte o. s. v. medbringes kun i små mængder; der er jo ikke nogen grund til at medbringe skosvæerte til flere måneder, når man blot er væk 8—10 dage eller så.

Dette er ment som en retningslinje, der skal give jer idéen til letvægtsudstyr; I kan selv fortsætte revisionen af det almindelige lejrudstyr.

Skal I nu bruge letvægtsudstyr i korpslejren? Den meget lejrtrænede spejder vil kunne gøre det, den mindre trænede vil stadig savne et og andet og må derfor medbringe mere. Omstillin-

gen til letvægtsudstyr må ske gradvis, det skulle gerne blive en lettelse for spejderen, ikke noget, der gør lejrlivet mere besværligt.

Mærkning af personlige ejendele

ALT mærkes med tydeligt div.-nr. og mærke eller med fulde navn — hedder det i korpslejr-pjecen. Hvad enten du foretrækker div.-nr. som kendetegn på dine ting, det går jo hurtigt at mærke med det, eller du hellere vil have dit navn stående i dine ejendele, som du jo også bruger i det civile liv, kan du mærke efter følgende retningslinier:

Rygsæk, remme, soveposeomslag med tusch eller mærkeblæk. Tydelig blokskrift anvendes. I rygsækken mærker du f. eks. på den indvendige side af klappen, det kommer jo ikke herr Olesen eller fru Petersen ved, at du hedder Petrea Nielsen.

Dine klæder mærkes bedst med de små vævede navnebånd, som nu kan fås igen. De koster vist ca. 12 kr. for 1 gros. Håndklæder, viskestykke, vaskeklude o. s. v. mærkes på samme vis. Synes du, det er for dyrt at anskaffe disse navnebånd, må du fikst og med let hånd brodere dit navn på dit tøj.

Fodtøj, støvler o. l. mærkes med tusch i den indvendige kant.

Tallerkenerne mærkes f. eks. med en metalplade med indhugget navn fæstnet til et lille hul i kanten med et S, eller de mærkes med maling, men husk da — ikke i bunden men på kanten. Den dybe tallerken på den udvendige kant, den flade på den indvendige. I spisebestikket indgraveres bedst navn, eller det mærkes med navn på en strimmel hefteplaster, som dog må udskiftes ofte, da det hurtigt fedter og bliver ækelt.

I metalhylstre, f. eks. sæbehylster, i tandbørste, kam o. l. indridses navn. Evt. kan hefteplaster også bruges her.

Trætning indbrændes navn eller mærkes med tusch.

Husk navn på alt. Selv om du kan kende dine brune sokker på en strikkefejl i borten og din tandbørste, fordi hårene er slidt skæve i højre side, kan andre ikke kende dem på det. I en lejr med så mange vil det være umuligt at skelne de mange ens ting fra hinanden, hvis de ikke er mærkede; så er det det næste, du nu skal i gang med.

Næste gang vil vi kikke på rygsækspakningen, lidt bekvemmeligheder, og hvad vi rejser i.

KONGEPOKALEN

Efter traditionen afholdes i forbindelse med hver korpslejr en turnering mellem de dygtigste spejdere i landet om den sølvpokal, H. M. kong Christian X skænkede os i 1921.

Der har nu været kæmpet 6 gange om kongepokalen.

I 1922, i den første store pigespejderlejr på Brahe Trolleborg for hele 400 spejdere. Den gang både *Svendborg* og *Horsens* fik nøjagtig samme pointantal, og altså begge blev vindere. Og i 1925, hvor *Horsens* sandelig igen hjemførte pokalen fra Brahe Trolleborg.

Næste gang i 1928, igen på Brahe Trolleborg, hvor 2. *København* efter en hård dyst drog hjem med sejren,*) og i 1932 på Brændegård, denne gang blev det *Slagelse*, der indtog førstepladsen. 4 år senere, i den store jubilæumslejr i 1936 på

Brahe Trolleborg, opnåede *Slagelse* igen højeste pointantal og drog for anden gang hjem med pokalen.

Og så gik der 10 lange år, inden vi igen kunne samles i korpslejr i 1946 på Brahe Trolleborg. Kongepokal og korpsturnering var i løbet af de mange år blevet historie for de fleste spejdere, så det var med meget stor spænding, de udtagne hold til turneringen mødtes, 3 dage før de øvrige deltagere kom til lejren, for at gå i en spændende dyst om kongepokalen — skulle den for 3. gang gå til Horsens eller Slagelse og dermed for evigt tilhøre dem? — Nej, det blev hverken Horsens

*) 2. København er senere blevet delt i 2 troppe: 2. København og Meiserne; begge disse troppe fører en hvid rævehale i toppen af standeren som tegn på, at de er kongepokalvindere.

Kongepokalen

Sådan ser Kongepokalen ud. Den er af sølv og bærer Chr. X's navnetræk. På foden er de sejrende troppes navne indgraveret.

*

Den står for tiden i III Odenses tropslokale. Skal den have lov at blive stående der 5 år endnu?

Horsens og Slagelse har også kig på den.

Det er I måske flere, der har?

eller Slagelse, derimod *III. Odense*, som vandt i 1946 og stolte drog hjem med pokalen.

Ja, i tidens løb er mangt og meget fortalt om disse spændende dyster om kongepokalen. Dyster, som krævede såvel dygtighed, udholdenhed som samarbejde af de spejdere, der ved sejt og målbevidst arbejde var nået frem til turneringen. — Vidt forskelligt har disse formet sig, mellem mange og sære beretninger findes ting som kurvefletning af lampeskærm, afholdelse af patruljemøde, fremstilling af feltkomfur, altnuligmandsopgaver, hvortil spejderne medbragte knibtang og nibtang samt galvaniseret jerntråd nr. 14, 16 og 20, skærsildsopgaver!

Og nu er der igen kaldt sammen til korpsejlr, og vi står dermed foran en ny korpsturnering. Også i år er det ekstra spændende, hvem der går af med sejren, om pokalen for 3. gang vindes af Horsens eller Slagelse, eller om en anden dygtig trop bringer den hjem, så den stadig er på vandring rundt i landet. Hvis en trop vinder pokalen 3 gange, bliver den nemlig troppens ejendom.

Ingen ved noget om korpsturneringen denne gang. Ingen ved, hvem der skal kæmpe sammen om en hæderfuld førsteplads, eller hvornår det skal foregå — det eneste, enhver ved, er, at det vil blive en gang i løbet af korpsejlren, og at det vil blive mellem de dygtigste spejdere, at turneringen foregår. Derfor er der al mulig grund til ihærdigt at dygtiggøre sig i små og store ting og være forberedt på alt. Og grund til at finde frem til den enkeltes styrke og begrænsning og samarbejdets og fællesskabets betydning.

Traditionen tro uddeles i forbindelse med turneringen følgende præmier til de dygtigste hold:

Kongepokalen går til det sejrende hold sammen med en sølvknappet hvid rævehale med inskription til tropsstanderen.

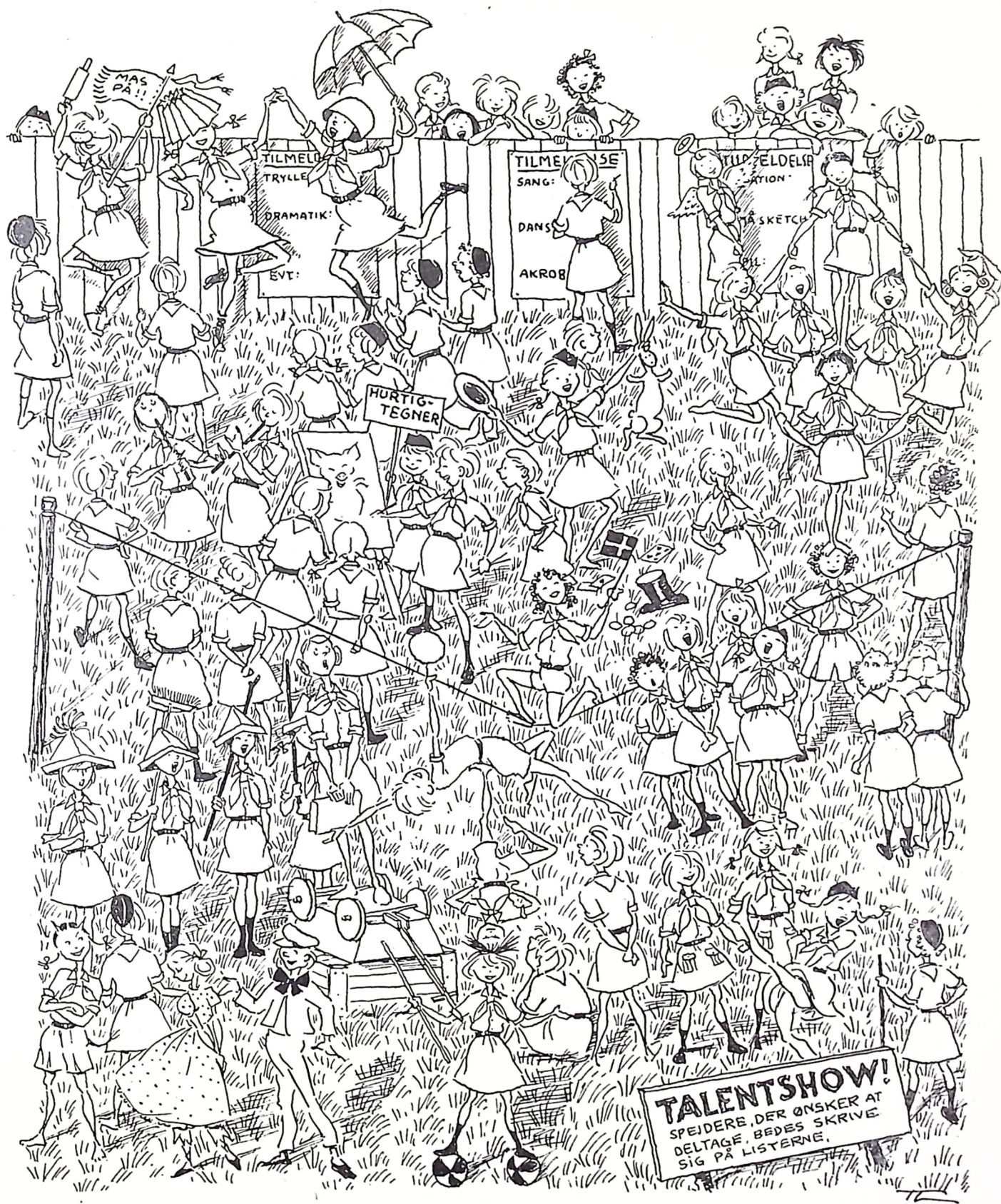
2. hold modtager en sølvknappet rød rævehale med inskription til deres tropsstander og

3. hold får en sølvplade til standeren.

Desuden får det hold, der har vist bedste lejrsport, en sølvplade til standeren.

Vi ønsker jer gode træninger i dejlige forårs måneder og siger vel mødt til fornøjelig kappestrid i korpsejlren 1951.

vb.

Det er længe siden, vi her i bladet har hørt noget fra den store trop, som har en meget lille fører, men nu vil vi fortælle lidt om vor ønskedrøm, som efter mange års forløb endelig er gået i opfyldelse.

I mange, lange år har vi sparet sammen for at få dannet en fond, „Hyttefonden“, kaldte vi den, idet vi håbede, at denne en dag ville blive stor nok til, at vi kunne få det lille hus, som vi drømte om. En week-end hytte til brug for trop og patruljer om vinteren og i den kølige årstid, sådan at der var bedre betingelser for at få spejderne ud, også når vind og vejr var os meget imod.

Altid drømte vi om at få et hus, der lå ved skov, lyngbakker og helst med sø eller å i nærheden.

Hele sommeren igennem søger vi mod hav og strand, for vi er en meget svømmende og vandglad trop, men når efterår og vinter sætter ind, har vi altid følt os draget af skove, brune lyngbakker og blinkende søer. Det er ikke svært at finde et sådant landskab i Jylland, hvor der endnu nogle steder er langt mellem huse og gårde, men at vi skulle være så heldige at finde huset også med et sådant land i baggrunden, se, det er jo det, som er et helt eventyr for sig.

Sommeren 1950 fandt vi et gammelt bondehus på en skråning, der vender lige mod Gudenåen, som snor sig afsted i mange bugter og sving, altid har den en mægtig fart på, kanoer og kajaker sendes hurtigt af sted mod nord, og prøver man kun at lægge sig roligt, så får man gratis rejse mod nord, men at trodse strømmen og forsøge en tilbageskridt, det er en umulighed, selv for en fin svømmer.

I næsten et år har vi nu arbejdet med at male, tapetser, rydde op udenfor, save brænde m.m. for at sætte huset i brugelig stand. At arbejde på noget, som var spejderne eget, det var det bedste af det hele, og de fremskridt, der skete hver gang, gav os lyst til yderligere fremskridt.

I efteråret overnattede det første hold der, og siden har huset været befolket næsten hver søndag af for-

— eller sådan?

Pakker du din rygsæk sådan?

NYT FRA

Horsens trop

skellige hold. Naturens mange omskiftelser har vi oplevet, sommer med sol og varme, storm og regn, men det smukkeste var næsten efteråret med mørkegrønne gran- og fyrreskove, brune lyngbakker og engene langs åen, grønnere end spejdertørklæder. Ideelt terræn for øvelser, tumleplads for mange spejdere, teltplads til flere telte, end vi i hvert tilfælde kan stille op. Her træner vi til I kl., her øver vi i lejr sport, her bager vi kager til kokkemærket, men det allerbedste er de stille aftener, hvor trækfuglens vingesus er de eneste lyde, der når en.

En aftenstund bruste det, som en storm var i anmarch, vi fo'r alle ud for at se og høre, selv de spejdere, for hvem wood-craft endnu er en lukket bog, og se, 22 vilde svaner passerede hen over os; hvorhen, ja, det kan ingen ordentlig spejder være i tvivl om på denne årstid. Retningen var direkte nord, foråret er på vej, selv om vi i Jylland nu i midten af marts kun ser sne omkring os. Det var et sjældent syn, sangsvanerne på vej mod deres ynglepladser nord for polarkredsen. Instinktet driver dem af sted, en uendelig rejse, men frem når de, for naturløvene, ufattelige for mennesker, skal overholdes.

Nu har I omgivelserne, men selve huset? Ja, det er ikke noget luksushotel. Vi har slæbt som små islandske heste for at få det i nogenlunde stand. En gammel, gyse- lig svinesti har vi lavet om til en brugelig forstue med plads til cykler og redskaber. To mindre stuer er blevet til een stor opholdsstue, her er en god kakkelovn, hvor vi hygger os omkring ilden. Alle møbler har vi fået foræret, de var meget forskellige, men alle malede i friske farver. Masser af puder har spejderne lavet ved patruljemøderne, knobtavl, generalstabskort m.m. I soveværelset bliver der køjer til 12, desuden har vi ekstra madrasser til 4, således at 2 patruljer ad gangen kan overnatte. Et lille køkken og bryggers, kælder og entré findes også og et stort loft, som ad åre vil kunne indrettes til soveplads for mange.

Huset ligger kun 16 km fra byen, så cykleturen tager en god time, og med en lille privatbane kan vi køre hele vinteren til en lille station, hvorfra der er knap 1 km at gå. En gård kan forsyne os med mælk og kartofler, så vi kan få de mest nødvendige ting.

Kom og besøg os, foråret er på vej — lærken og viben er forlængst kommet, spejderne har forårsfornemmelser, og man bliver friskere og gladere for hver gang, vi slår os ned her og vandrer langs Gudenåens friske og bruisende strøm.

Horsens

Red Barnet vil gerne i forbindelse med seniorspejderne!

Den storslåede institution „Red Barnet“, der har taget så mange store opgaver på sig og løst dem på det smukkeste, kalder i år på store spejders hjælp.

De sidste år har institutionen sendt danske storbybørn på landet, således sidste sommer ca. 1500 børn fra København, Aarhus, Aalborg, Hjørring og Esbjerg.

Børnene blev udvalgte gennem De samvirkende Menighedsplejer og lignende institutioner, og alderen lå omkring 6–7 år, „den forsømte alder“ lige inden skoletiden sætter ind. — Det lykkedes at holde hvert barn på landet i tre uger.

Man havde håbet i år at kunne udvide denne virksomhed, men mangelen på penge har gjort denne plan uigennemforlig, og hvis man skal gøre sig håb om blot at få lige så mange børn ud som i fjor, må man ty til at opfordre store spejdere, og hvem der ellers kunne være interesserede til at stikke en frivillig og hjælpende hånd i arbejdet.

Det, man har brug for, er seniorspejdere, der kan lege med og beskæftige børnene, men som også er rede til at give en håndsrækning, hvor der ellers måtte være brug for det i husholdningen. De færreste vil jo være i stand til at tegne sig for de tre uger, en lejrperiode varer, men man vil også med taknemmelighed tage mod hjælp for kortere perioder.

Det er værd at lægge mærke til, at hver frivillig hjælper betyder, at der kan komme to børn mere på landet.

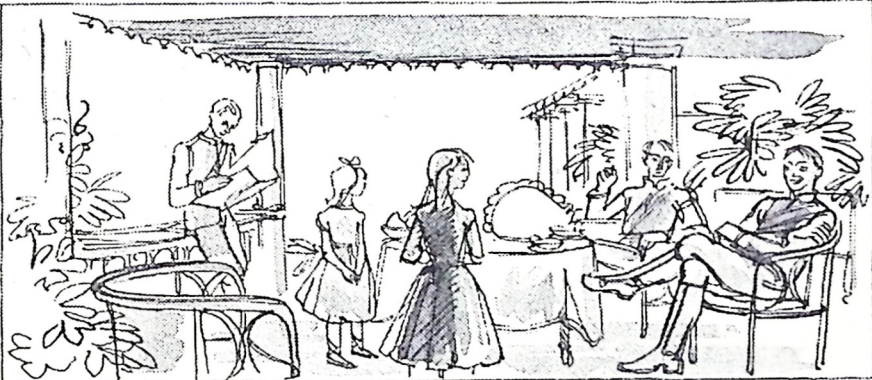
Det er beklageligt, at denne meddelelse først kan komme frem nu, hvor de fleste formodentlig allerede har disponeret over deres ferie, og hvor ikke mindst blå seniorspejdere har fundet deres plads og virke i korpslejren. Men skulle der endnu være nogen, der har kræfter og tid til overs, beder vi dem tænke alvorligt over dette regnestykke, der siger meget mere end opstilling i dobbelt bogholderi: at een frivillig hjælper betyder to fattige børns sommerophold — og så beder vi jer hurtigst muligt melde jer til „Red Barnet“, Frydendalsvej 32, V, Vester 9701.

Robert Baden-Powell's liv og levned

copyright

Som ganske ung officer kom B.-P. til Indien. En dame, der var lille pige dengang, fortæller: „Min søster og jeg „inspi- cerede“ altid de unge officerer, der kom herud fra England. Da B.-P. kom, spurgte vi ham straks, hvad han hed. „Charlie“, svarede han, og for os har han altid siden været Charlie.

Han var en god legeonkel for alle officersbørnene. Han spadserede lange ture med os og tegnede for os, og mange gange kom han om aftenen over til vor bungalow og spillede på occarino.“

På DYBHAVSEKSPEDITION

jorden rundt med „Galathea” af Torben Wolff.

III REJSEBREV

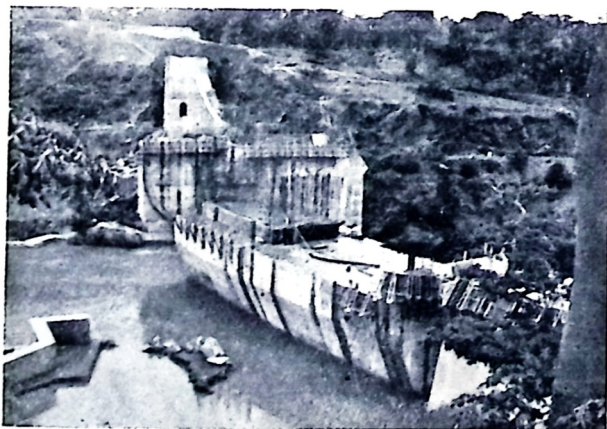
Eftertryk, også i uddrag, forbudt.

På grund af en fortvivlende langsom postforbindelse, der i sin tid bevirkede et hul i rækken af mine rejsebrev, er der atter hengået betydeligt mere end en måned, siden jeg sidst satte mig til skrivebordet for at delagtiggøre jer i vore talrige oplevelser til søs og i land. Jul og nytår er forlængst passeret, og vi har her i Det indiske Oceans sydvestlige del fået at mærke, hvor svært det egentlig er at drive dybhavsfiskeri.

Dansk ingeniørarbejde i urskoven

Men derom senere. Vi hopper helt tilbage til Angola eller portugisisk Vestafrika hvor vi sidste gang sagde farvel til hinanden. To byer besøgte vi i det land, dels hovedstaden Loanda (den sydligste by, vi anløb med „Atlantide“, så alt fra da af har været nyt for mig) og dels Lobito, hvor vi kun lige lagde ind for at få fyldt olie på de mere end slunkne tanke.

I Loanda hilste vi hjerteligt på den danske koloni; den var hurtigt overset. Den bestod kun af en enkelt mand, der var ingeniør i et dansk firma, som gennem adskillige år har haft omfattende arbejder igang for regeringen. For flere år siden anlagde dette firma Loandas store, moderne havn, og for øjeblikket beskæftiger det sig med at forsyne de gode Loanda-borgere med bedre og rigeligere drikkevand, idet de er ved at nedlægge en rørledning på over 25 km og med en rørdiameter på 1 m; ved den øverste ende opfører de et vandreservoir 100 m over en flod, og to 650 HK centrifugalpumper skal tage sig af at pumpe vandet derop.

Dansk ingeniørarbejde i junglen

Men ikke nok hermed. På et sted, hvor der for tre år siden fandtes den rene, jomfruelige urskov, var der i mellemtiden vokset en hel by op med værksteder, tegnestuer, hospital, funktionærboliger o.s.v. Og hvorfor? Fordi regeringen havde givet det danske firma den opgave at opføre en dæmning tværs over en rivende flod og længere nede ad floden at anlægge en kraftstation, hvorfra den udvundne elektricitet kunne sendes til Loanda. Efter en lang biltur gennem et mennesketomt savanna- og skovområde nåede vi til byen, Mabubas kaldet, og ingeniøren foreviste os det imponerende anlæg, der er godt og vel halvt færdigt. Dæmningen bliver 42 m høj og over 300 m bred, og foran den vil flere kvadratkilometer urskov blive sat under vand af den opdæmmede sø. Bagefter blev vi inviteret på en frokost, hvor flere af os ragede sig et ondartet mavetilfælde til via nogle iøvrigt særdeles velsmagende muslinger. Tro mig, man skal vare sig for, hvad man spiser i troperne!

Julestemning — trods ørkensand ...

Efter nogle enkelte trawlinger mellem Loanda og Lobito begyndte vi syd for sidstnævnte by et omfattende arbejdsprogram med de i det forrige rejsebrev omtalte bundhenter, der var det store nummer på programmet lige til ned imod Kapstaden og gav os nok at rive i. Så før vi fik set os om, var det jul, og den 24. om morgenen listede vi ind i bugten ved hvalfangerbyen Walvis Bay og kastede anker for at fejre jul.

Om formiddagen, mens I derhjemme gik og pakkede julegaver ind og kiggede ud på tøsneen udenfor vinduet, gik jeg i land. Og det, jeg her fik at se, må vist siges at ligge så fjært fra sne og jul som vel muligt. Højt over mig på en knaldblå himmel hang solen nøjagtigt i zenith, så jeg — så lidt som nogen anden opretstående genstand — kastede den ringeste skygge. Omkring mig lå de triste bølgeblikhuse, der gik under navnet Walvis Bay, ligesom tilfældigt drysset ud over en flade, hvor det altid flygende sand lagde sig som snedriver i læ af husene, og hvor intet grønt skud kunne mildne lidt på nøgenheden. Og udenom var der bare sand og sand, i sletter og i klitter og i bjerge — gult glitrende ørkensand. Efter kortet at dømme var der gader som i andre byer, men da Walvis Bay kun bestod af en slette og så husene, tog man det ikke så nøje med vejføringen, men smuttede med sin bil den nærmeste vej ud og ind mellem husene.

Klokken fire begyndte julen om bord. Først var der

gudstjeneste på bådedækket med juleevangeliet og de gamle, danske julesalmer. Senere blev der dækket op under solsejlet og signalflagene, og vi tændte de bittesmå juletræer, der i dybfryserummet havde reddet sig igennem de 2½ måned siden afrejsen med ca. to femtedele af nålene i behold! Derpå lod vi bjerge af risengrød (med hele 10 mandler!) og de 20 gæs vederfares fuld retfærdighed. Chefen talte smukt om julens traditioner, forskellige fra hjem til hjem, og om de bånd, der bandt os til hjemmet, og som aldrig føltes stærkere end under en jul i det fremmede. Så dukkede der en rigtig, levende julemand op, med vatskæg og gavesæk over skulderen, og uddelte en julegave til hver: En bog, chokolade og peber-
nødder og barberblade til de mest skæggede af os!

Døde fisk og røde alger

Men allerede inden kl. 24 begyndte maskinfolkene at varme motorer, og vi zoologer gik i gang med at tage den første bundprøve på selve ankerpladsen. Kl. 1 julemorgen lettede vi, arbejdet var begyndt igen, og hele julenat og de følgende dage tog vi bundprøvesnit vinkelret ud fra Kalahariørkenens kyst syd for Walvis Bay.

Forskellige steder i verden kender man til en årligt indtræffende massedød af havdyr, først og fremmest fisk, og Walvis Bay er et af de berømteste af disse steder. Nu traf det sig netop så heldigt, at vi under vort korte besøg i Walvis Bay fik chance for at bidrage til løsningen af dette mærkelige problem. Da vi var i land, havde vi overalt langs kysten set hele volde af nyligt ilanddrevne, døde fisk; samtidigt fandt vi, at vandet i hele bugten var farvet ildrødt. Ved hjælp af vore fine fangstapparater var vi — som de første — i stand til at vise, at denne farvning skyldtes plankton, d. v. s. millioner af bittesmå furealger.

Gennem vore bundprøver i bugten og langs kysten sydfor kunne vi desuden påvise, at den såkaldte azoiske zone, d. v. s. et område, der var helt uden liv på bunden og skulle strække sig milevidt langs kysten, faktisk slet ikke eksisterer. Alt dette (og mere til) har fået os til at tro, at fiskedødeligheden langs Sydvestafrika ikke, som almindeligt antaget, skyldes undersøiske „udbrud“ af svovlbrinte o. l., men især betinges af giftstoffer, der frembringes af disse pludseligt opdukkende, kolossale mængder af ovennævnte furealge. Desværre tillader pladsen ikke, at jeg går nærmere ind på dette interessante og for fiskerierne så vigtige problem.

Tafelbjerget og Kapfloraen

Efter nogle dages sejlsad i hårdt vejr og med soløverne legende i de hushøje bølger omkring skibet, løb vi en regnfuld morgen ind i Cape Town eller Kapstaad, som den hedder på afrikaansch, der er det gamle boersprog og derfor nær beslægtet med hollandsk. Som fransk og flamsk i Belgien er her engelsk og afrikaansch ligestillede, og alle skilte, opslag o. s. v. må derfor være tosprogede.

Det regnfulde vejr bevirkede, at vi ikke den første dag fik at se det berømte, firkantede Tafelbjerg i al sin storladne skønhed; men et par dage senere var vi et par stykker, der gik til vejrs. Der er bygget en tovbane op til den fuldstændigt plane top, 1200 m over havets overflade, men når det blæser stærkt, som det netop gjorde den dag, kører den ikke. Da vi ikke kendte de rigtige stier helt til toppen, og bestigning udenfor dem er livsfarlig, ikke mindst i stormvejr, nåede vi kun 8—900 m op, men dette var fuldt ud tilstrækkeligt til at give os et pragtfuldt udsyn over den vilde bjergrige halvø, der strækker sig sydpå mod Kap det gode Håb, over sletten mod nord, der begrænses af blå bjerge langt ude i horisonten, og for vore fødder over den dyblå bugt og den hvide by, der klatrer et stykke til vejrs ad Tafelbjerget og de to isolerede bjergtoppe, der flankerer denne sandstenskolos: Lion's Head (Løvehovedet) til venstre og Devil's Peak (Djævlenspidsen) til højre. På steder, hvor de indplantede, kanadiske fyrretræer ikke havde kvalt al anden vegetation, fandt vi mærkelige buske med tykke, hårede blade og store kuglerunde blomster, et væld af klokkelilyngarter og dejligt blomstrende urter. Ikke så mærkeligt, for Kapstaaden er netop berømt for sin rige flora, og mange af de blomster, vi dyrker i haver og vindueskarme, så vi vokse vildt heroppe blandt de gråliggrønne sandstensklipper.

En anden dag, hvor vi havde lejlighed til at foretage en lige så fin (og lige så anstrengende) tur ind i en bjergdal længere nordpå, var jeg så heldig at finde to eksemplarer af den prægtigste jord-orkidé på den sydlige halvø, ja måske i hele verden, den skønne Disa. De 5 cm lange sidekronblade er dybt karminrøde, mens det bageste, hætteformede kronblad er af det skæreste lyserøde med karminrøde, lodrette striber, og inderst i blomsten lyser de lange brandgule stovkøller op. Planten er overordentlig sjælden og vokser kun på vanskeligt tilgængelige klippeafsatser omkring Kapstaaden. Den er selvfølgelig fredet i første klasse A.

To-, fire- og mangebenede væsner —

Også dyreverdenen her er fremmedartet. Bavianer så vi et par gange, og for at gå til den anden yderlighed fandt vi på ovennævnte tur et par højt uanselige dyr, Peripatus kaldet, der nærmest ligner tusindben, men er blødduede og fint vortede og har to tykke følehorn forneden. De er meget svære at opspore, fordi de lever under mos på steder, hvor det kolde grundvand siver ned over lodrette, skyggefulde klippevægge. Ikke desto mindre har enhver zoolog hørt dem omtale, bl. a. fordi de har visse bygningstræk fra insekter og skolopendrer (en slags tusindben) fælles med andre, som genfindes hos ledorme o. l. Det var en stor oplevelse for os at finde disse mærkelige dyr i naturen og bagefter at kunne studere dem levende hjemme på „Galathea“ i nogle dage. Under mødet fandt vi desuden nogle kridhvide æg omgivet af en

skinnende klar gelé. De stammede fra en meget sjælden froart, der er enestående ved, at den gennemløber hele sin udvikling fra æg gennem haletudse til voksen fro i mosset og til stadighed indkapslet i gelémassen.

Vi havde inderligt håbet, at en hjemlig stork (måske fra Ribe eller Bloustrød) ville lade sig se, men vi måtte slå os til tåls med at se mange andre fugle hernede, bl. a. perlehøns, fiskeørne, grå og hvide hejrer og den dekorative „langhalede enke“ eller vidua, en spurvefugl, der på gøgevis lægger sine æg i andre småfugles rede og ødelægger et af værtsfuglenes æg for hvert et, den selv lægger, hvorpå de sammenbragte børn vokser op i fuld fordragelighed.

Kap det gode Håb, der skiller to verdenshave

Ingen kan med respekt for sig selv påstå, at han har besøgt Kaplandet, hvis ikke han har været ved Kap det gode Håb, dette verdens berømteste forbjerg, der blev døbt af de gamle portugisere, som på deres togter for at finde søvejen til Indien omsider havde nået den sydligste del af det vældige afrikanske kontinent og nu kunne vende deres karaveller østover og senere nordover mod det forjættede indiske slaraffenland. Selve det gode Håbs forbjerg er ret uanseligt, ikke over 100 m højt, men tæt øst for det hæver en bjergknold sig stejlt op fra vandet; fra dens stormomsuste top har man den prægtigste udsigt ned over forbjergene, ved hvis fod to verdenshave mødes, og den evige dønning fra Sydhavet males til skum og lægger en kridende hvid bræmme omkring det rødbrune bjerg. —

Ældre herre i kjole og hvidt!

En dag fik enkelte af zoologerne og ekspeditionens filmfotograf speciel tilladelse til at besøge en lille ø, Dassen Island, nordvest for Kapstaden; den er et fuglereservat og strengt fredet. Allerede da vi nærmede os, kunne vi se pingvinerne i store flokke langs den lave sandede eller klippefyldte kyst. Og da vi kom i land og selv sad så at sige midt i en af flokkene, måtte vi give dem ret, der på-

står, at pingviner er verdens sjoveste dyr. Med deres sorte og hvide fjerdragt og altid let forbløffede „ansigtsudtryk“ lignede de grangiveligt ældre herrer i kjole og hvidt, der var kommet sammen for at fejre en kær ven. Dog gik noget af værdigheden af dem, når de efter højtideligt at have spadseret ned til strandkanten blev ramt af en forræderisk bølge, der som på tælling rev d'herrer omkuld, så de måtte baske med de små armlignende luffer for atter at komme på ret køl, hvorpå de atter skred op på det tørre eller svømmede ud i deres rette element, vandet, hvor de som torpedoer var i stand til at jage af sted under vandoverfladen.

Store arealer af øen var fuldstændigt undermineret af deres tallose redchuller, og man gik rundt med en stadig skræk for at få et eftertrykkeligt hak i foden af en pingvinmoder, der vogtede sit hus og sine to børn, eller for at stikke benet igennem taget og dumpe direkte ned i en etværelses pingvinlejlighed! Vi fandt både æg (altid kun to) og unger i alle størrelser, og mærkeligt var det at se, at selv de største unger var dækket af et tykt udlag, så de nærmest lignede en vældig klump grå vat.

På øen fandtes en hel del andre fugle såsom skarver, måger m. m.; ekskrementerne fra disse og først og fremmest fra de myriader af pingviner danner det såkaldte guano, der er et meget eftertragtet gødningsstof, fordi det indeholder fosfor og andre værdifulde salte. På denne ø og på adskillige andre guanoøer langs Sydvestafrikas regnfattige kyst foregår til stadighed indsamling af guano. Indfødte hakker og skuffer de overste, guanoholdige lag løs, det hele puttes i sække, og alene fra Dassen Island kommer årlig ca. 10.000 sække guano, så det er ikke sært, at disse øer og deres beboere vogtes så nidkært af den sydafrikanske regering.

Barnedåb om bord ...

Vi opholdt os nytår over i selve Kapstaden og løb så rundt Kap det gode Håb og ind til flådebasen Simons-town, hvor vi lå i over 14 dage for at rense kedler og for at få udskiftet en lysmaskine, der var blevet træt. Som nævnt fik vi i den tid set os godt om hernede og fik også en masse arbejde fra hånden i laboratoriet.

Samtidigt nød vi en strålende gæstfrihed fra de mere end 200 danske, der bor i Kapstaden, og som sædvanligt takkede vi ved at holde en reception om bord og serverede dansk øl og spegepølse og leverpostej, som er mindst lige så store delikatesser for udenlandsdanskere, som ananas og bananer er for jer.

Da det betyder meget for danske forældre i det fremmede at få deres børn døbt på dansk grund, var det allerede i forvejen aftalt, at der skulle finde barnedåb sted ombord. I overensstemmelse med gamle marinetraditioner fungerede skibsklokken som døbefont, og efter at næstkommanderende havde oplæst dåbsritualet, foretog en engelsk præst (en dansk findes ikke hernede for øjeblikket)

Vi fotograferer pinguiner og atter pinguiner

dåben af Peter, Mariane, Henry og Kirsten i Jesu Christi navn.

Til lejrball i januar!

Vi lå så længe ved Cape, at det omsider lykkedes mig at opnå direkte kontakt med de stedlige spejdere. Ved et besøg på deres korpskontor, hvor jeg traf en vældig guttermand, der havde været med i de samme jamboréer som jeg selv, fik jeg oplyst, at der nogle dage senere skulle være stort lejrball tæt udenfor Kaptaden.

Jeg ankom til stedet i god tid inden lejrballen og fik tid til at sludre lidt med den trop spejdere fra det fjerntliggende Natal (1000 km fra Kapstaden); de var dernede på sommerlejr. Selvfølgelig var de svært interesseret, ikke mindst i min uniform, og jeg måtte besvare et væld af

spørgsmål angående korpsmærke, divisionsmærke o. s. v. Til lejrballen havde troppen indbudt en hel del spejdere fra byen, og det skal siges, at de forstod sig på at lave lejrball, med sange, råb og virkeligt gode sketches. Efter en smuk indledningsceremoni blev jeg budt specielt velkommen og fik senere lejlighed til at takke for den venlighed, jeg havde mødt, og til at overbringe en hilsen fra danske spejdere. I sin båltale nævnte distriktschefen for Kapprovinsen, at min tilstedeværelse den aften ved et lejrball i det fjerne Sydafrika kunne tages som et synligt bevis på, at spejderbevægelsen rakte ud over landegrænserne; rejste man i fremmede lande, var det en naturlig ting at søge kontakt med spejderne dér, for det at lære hinanden at kende og at respektere hinanden er det første skridt på vejen frem mod fred og mellemfolkelig forståelse.

* **Har Du husket at indsende tegninger
til den fællesnordiske tegnekonkurrence?** *

Spejdere fra Natal —
på den anden side af jordkloden

Atter på farten —

Efter at „Galathea“s indre dele omsider var bragt helt i orden, og den gamle dame havde fået et make up, så hun strålede fra for til agter, forlod vi under militærmusik Simonstown og vore mange nye venner og sejlede østpå.

I de seneste uger har vi fisket på livet løst, ofte i hårdt vejr; næsten til stadighed har vi været omgivet af majestætiske albatrosser, der har det største vingefang af alle fugle: op til 4 (fire) meter fra vingespids til vingespids!

I det store og hele har vi desværre måttet konstatere, at dyrelivet på de store dybder her øst for Kap er overmåde fattigt, men ind imellem har vi fanget mange mærkværdige dybhavsdyr.

En nærmere omtale af disse må vente til næste gang, hvor I også vil få at høre om en opvisning af 600 zulu-dansere i fuld krigsmaling, som vi er blevet inviteret til under vort forestående ophold i den store, sydafrikanske by Durban.

Rapport over Sct. Georgsgildets spejderløb i Nyborg

I januar måned indbød Sct. Georgsgildet i Nyborg samtlige byens spejderkorps til en patruljekonkurrence. Der deltog patruljer fra KFUK- og M-spejderne, søspejderne, de gule drenge og de blå piger.

Konkurrencen bestod af 2 afdelinger, nemlig:

- 1) 3 bundne opgaver fordelt over januar og februar og
- 2) et slutløb.

Den første opgave bestod i at tegne et kort i størrelse 1 : 5000 over et opgivet terræn. Den anden opgave lød: Af materialer indkøbt for 2 kr. fremstilles ting til en værdi af ca. 10 kr. Tredie opgave: „Kend din by“. Patruljerne fik udleveret 5 fotografier og skulle finde ud af, hvor i byen disse billeder var taget.

Den 4. marts samledes alle 15 deltagende patruljer til slutløb. Spejderne skulle gennem 9 forskellige poster, som omfattede: Wood-craft, signalering i 2 tempi (flag, lyd),

kompasgang, afstandsbedømmelse, kogested, lejrting, knob og splejsning, kimsleg, lappe cykel, samarit (forbindinger).

Præmierne var 3 Sct. Georgsstandere, som skulle være vandrepræmier. De vindende patruljer fik en sølvplade som ejendom til deres egen stander.

Patruljerne var delt i 3 klasser: a) drengespejdere, b) pigespejdere og c) seniorspejdere (blå piger), jungmænd (sø-) og skovmænd (gule-, ingen deltog).

Vi havde den store glæde, at vore piger hjemførte de 2 standere, idet seniorspejderne vandt i deres klasse, og „Svalepatruljen“ vandt i pigespejdernes klasse.

Standerne var af lyst kalveskind med Sct. Georgsemblemet og bar påskriften: Sct. Georgsgildets æresstander. Bag på standeren fik den vindende patrulje anvist plads til patruljemærke og spejdernes navne.

*** POSTBOX ***

Så kom der 8 adresser på *engelske* spejdere i alderen 14-18 år, 1 sp. fra *Canada*, 13 år.

2 seniorer fra *Birmingham*.

1 gift tropsfører fra *Californien*.

1 gift fører fra *Australien*.

Mange sp. fra *Australien* i alderen 13-16 år.

2 lone guides, 13 år, *Norge*.

1 II kl. sp. fra *Randers* vil gerne korrespondere med en kammerat fra en af øerne, som hun kan gøre sig håb om at møde i korpslejren.

THINKING-DAY

Herved viderebringer jeg en del af de Thinking-day-hilsener, jeg har modtaget med bøn om at lade dem gå videre til seniorer, spejdere og blåmejser samt alle danske førere. — Det er bl. a. *Canada*, *Skotland*, *U. S. A.*, *Holland*, *Australien*, og *Østrig* skriver bl. a.: „Wir wollen gegenseitig in Liedern, Spielen und auch vor allen unser Gebete gedenken und Gott bitten, dass er uns Kraft und Stärke giebt, um die Idee, Baden-Powell und seiner Frau, Lady B.-P., allen kund zu tun und zur Einigkeit zu erziehen.“

SALZBURGREJSEN

Endnu er der intet nyt om, hvor vi skal bo i *Salzburg*, jeg venter besked derfra. I kan dog allerede nu sørge for at have eller skaffe gyldigt pas, så det er parat til visering, der foregår samlet og gennem *Sct. Georgsgildet*, når tiden er inde.

Med *Sct. Georgsgildet* får vi desuden det at gøre, at vi rejser sammen med dem og har nogle udflugter sammen.

Turen vil ikke overstige 400 kr. incl. beskedne lomme-

penge. Sovevogn må betales ekstra. Hvis der skal nydes noget i spisevognen gennem *Tyskland*, gør man bedst i at have lidt hård valuta eller mark. Meddelelser vil tilgå, så snart turen ligger i fastere rammer. Højeste antal deltagere er 18.

Fromse

Biddi Treschow, Kirsten Løngå, Agnete Bendix Matthiesen — 1. *Birkerød*.

Inger Marie Christensen, Kirsten Frydendahl, Birthe Marie Ivertsen, Jette Jespersen, Inga Jeppesen, Anni Klüver, Else Müller, Ester Nørholm, Hanne Lauritzen, Inger Mikkelsen, Elsie Andersen, Tove Mikkelsen, Elisabeth Fl. Nielsen, Ann Stampe Danielsen, Lis Stampe Danielsen, Inge-lise Rasmussen, Ingrid Kjærhuus — *Horsens* trop.

★ KORPSKONTORERNE ★

Odense

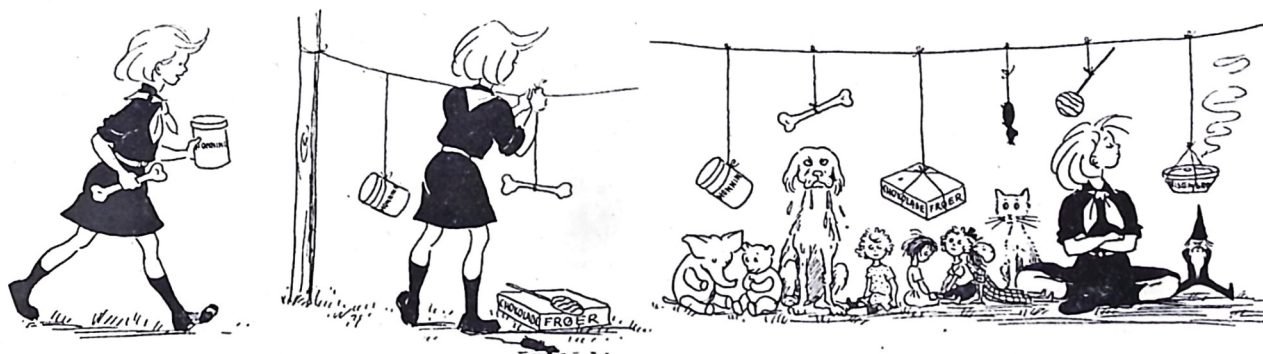
er flyttet i tiden 23. juni til 16. juli til lejrpladsen ved *Rohden*, adresse: *Det Danske Pigespejderkorps*, korpskontoret, *Rohden* pr. *Daugaard*.

I tiden 13. juli til 1. september er korpskontoret i *Odense* lukket. Al henvendelse sker i denne periode til korpskontoret, *Lundsgade 6*, *København Ø*.

København

er i tiden 28. juni til 16. juli ligeledes flyttet til lejrpladsen ved *Rohden*, adresse: *Det Danske Pigespejderkorps*, korpskontoret, *Rohden* pr. *Daugaard*.

TINKA GENNEM TYKT OG TYNDT

Her Tinka den faste beslutning tager. I *Rhoden*leiren bestemt jeg forsager, hvad *Lis* har i boden af søde sager! — så træner patruljen, som hun behager.

Maj måned 1951

Lejrudstyr til korpsejeren

har du det i orden? Du skulle se denne liste igennem, og er der noget, du mangler eller skal have fornyet, gør du klogt i snarest muligt at bestille det på dit eget depot, hvor du får de rigtige ting til de rigtige priser.

RYGSÆKKE

Spejdderrysæk, grå, firkantet og rummelig	20,50
Jamborétornyster grå	28,35
— m. Meis	42,50
Meis-rygsæk, korpsets model m. udv. lomm.: 2 str. 40,25	43,35
— i luksusudf.: 2 str. 50,50	52,80
Kit-Kat rygsækken med de mange fordele — den kan bruges som meis-rygsæk, som tornyster og som håndtaske til rejsebrug	61,35
Der er endnu et mindre parti beige meis-rygsække	28,00
Skulderfild til rygsækremme pr. pr.	3,50
Remme til rygsækken: Læderremme	0,80—1,25
Gjorderremme	0,80
Kit-Kat-remme	0,80—1,25

CYKLETASKER

Grå rummelig cykeltaske	24,45
Stærk Kit-Kat cykeltaske	25,90
Kit-Kat paksæk, der kan bruges som skuldertaske, rygsæk og cykeltaske	23,50

SOVEPOSER

Dana-kapoksovepose: 175 cm lang, med og uden hovedpude	64,50—69,85
Dana-kapoksovepose: 190 cm lang, med hovedpude	74,50
Halvdun-sovepose: 170 og 185 cm lang, m. og u. hovedpude, endnu ikke på lager	
Heldun-sovepose: 170 og 185 cm lang, m. og u. hovedpude	107,50—125,50

TÆPPER

Uldne tæpper: alm. størrelse	12,00—13,85
— bedre kvalitet	29,85

MADRASVAR

Hessians madrasvår	9,75
Vi prøver at fremskaffe ternede bomulds-madrasvår, — herom nærmere i næste blad.	

LAGENPOSE

Findes i 2 kvaliteter — en tyndere og kraftigere af lærred	13,75—19,85
--	-------------

OMSLAG TIL SOVEPOSE

Grøn pose til dunsoveposen	14,25
— til halvdunsovepose	15,50
— til kapoksovepose	16,85
Plastikpose	22,25
Vandtæt betræk m. bændler	15,85
Plastik og gummilærred fås i metermål	7,00 pr.m

SPISEGREJER

Spisesæt, emal. m. emblem (rødt, gult, grønt). Sættene består af dyb og flad tallerken samt krus	7,45
Plastikspisesæt, lyseblåt, tallerkener og krus	8,40
Løse emal. krus m. emblem	2,45
Spisebestik: Kniv, gaffel og ske i rustfri stål	6,30
— Aluminium, gaffel og ske og rustfri kniv	4,90
— schweizisk aluminium	3,50—4,40
Theske	0,65
Salt og peberbøsse	2,30

POSER TIL SPISEBESTIK

Etui af stof m. skindkanter	1,40
Pose af plastik, rød eller blå	1,40

TOILETGREJER

Lejrvandfad: „Hver spejder sit vandfad“	3,75
Sejldugspand	4,75
Sæbeetui	1,00—1,25
— plastik	0,70
— plastik m. sæbe	0,95

Sammenfoldelig tandbørste af plastik	1,75
— plastikneglebørste	2,25
— plastiktandkrus	1,75
— plastikbøjle	2,25
Spejl i metalhylster til lejrbrug	2,00
Lommespejl i hylster	2,00—2,85
Badehætte	1,50, 2,50, 2,80
og mange andre små prakt. ting, som også kan fås på depotet.	

NB.: Det allersidste nye er SALTVANDSSÆBE, som skummer i saltvand og flyder på vandet — det hører også med til dit korpsejersudstyr.
Prisen er alm. str. 0,90 lille str. 0,30

PAKLÆDNINGEN

Foruden reglementeret uniform bør du have enten Lejrkittel i lyseblåt bomuldsstof, str. 0, 1, 2, 2a, 3, 3a fra 20,50—25,50	
Foremodel, str. 40-46	32,00—35,00
eller Lejrdragt bestående af nederdel, bluse, shorts og trekant af lyseblåt bomuldsstof: Str. 38 livvidde 62-66 cm, str. 40 livvidde 64-70 cm, str. 42 livvidde 70-74 cm.	
Pris for alle 4 dele	44,50
Shorts + trekant	16,25
Bluse + nederdel	28,25
Bluse str. 44	14,25
Nederdel str. 44	19,00

NB. Priserne er opgivet uden knapper. Brune knapper m. emblem pr. dus

Lejrkittelstof i metermål	pr. m 3,85
Mønstre til lejrkitter	0,50
Mønster til lejrdragt (4 dele)	1,25

Varm mørkeblå trøje m. lynlås, str. 38-48	26,75—37,00
---	-------------

Benklæder

uldrne mørkeblå benklæder: Str. 5-7	7,50—8,80
tråd og silke: Str. 4-6	5,45—6,35

Sportsstrømper — reglementeret farve — pæne, gode kvaliteter m. nylonforstærkn. i foden, str. 6-10 4,25—	5,45
helulden sportsstrømpe, str. 7-10½	3,50

Ankelsokker

svær ulden kvalitet, str. 9½	4,55
bomuld, str. 8-10	4,10
uld og tråd m. nylonforstærkn., str. 8-10	3,70—4,65

Hvide ankelsokker til lejrbrug:

Bomuld, str. 9-9½	2,85
Uld, str. 9-9½	4,65

Sko i Alsboe og Wedelas kendte mærker føres i en let og en svær kvalitet.

Regnfrakker

sort, svær regnfrakke m. 2 lommer, str. 38-44 26,20—	33,95
sydveste, str. 53-58	7,50

PRAKTISKE SMATING TIL LEJRBRUG

Skopudsegrej i etui	3,65 og 4,75
Lommelygter i alle str. Pris fra	2,60—13,85
Brevpapir i små mapper fra	0,75
Syetui i plastik	1,85
Dagbøger i stort udvalg	2,50—4,50
Teltknager	1,00
Poser af stof i mange forskellige farver og størrelser fås fra 50 øre og opefter.	

I næste nr. af „Pigespejderne“ håber vi at kunne annoncere 3 forskellige slags forklæder — af hessian, af blåt lærred og af blåtternet bomuldsstof.

Har I hørt, at vi må gå med DISTRIKTSTØRKLÆDER TIL LEJRKITLEN? Det bliver korpsejers store mode, og hvert distrikt får sin farve. Herom hører I også nærmere i næste nummer.

Nyhed for seniorspejderne:

Depotet fører nu en smuk grå, ulden cardigan til senioruniformen

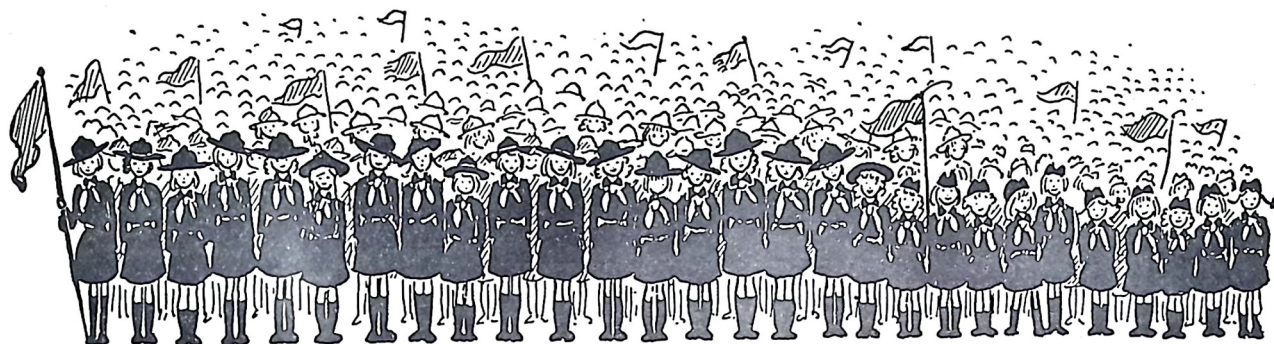
Pigespejderdepotet . LUNDSCADE 6 . KØBENHAVN Ø

REDAKTION: Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup

ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til „Pigespejderne“, korpsekontoret, Lundsg. 6, Kbh. Ø. Postgiro 36 302

„PIGESPEJDERNE“ kan også bestilles gennem postvæsenet og koster kr. 4,00 pr. år

EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til postvæsenet den 8. maj

Det Danske Pigespejderkorps' divisioner og troppe pr. 1. januar 1951

Københavns distrikt

Distr.chef: Frk. *Aagot Schledermann*,
Ærenprisvej 15, Gentofte.
Telf. Gc. 3326.

AMAGER DIVISION

Div.chef: Frk. *Ruth Estrup*,
Strandvej 48 B, Hellerup.
Telf. HE 7876.

Amager	48	
Kastrup søsp.trop...	18	
Klovertrop	67	
Majtrop	70	
Snorretrop	40	
Sundby	70	
Sønderbro	65	378

FREDERIKSBERG DIVISION

Div.chef: Frk. *Vibeke Bruun de Neer-
gaard*, Niels Juelsgade 6, Kbhvn. K.
Telf. PA 8113.

Graagæssene	71	
2. København	68	
4. —	103	
5. —	33	
Nybyggerne	47	322

GODTHAAB DIVISION

Div.chef: Frk. *Inge Ehrenskjöld*,
Lundsgade 6, København Ø.
Telf. ØB 8383.

Brønshøj	122	
Dyssegaard	33	
Fuglebakken	79	
Jagtfolkene	44	
Mosetroppen	48	
Nørretrop	45	371

HELLERUP DIVISION

Div.chef: Frk. *Mathilde Ramsby*,
Ordrupdalvej 34, Charlottenlund.
Telf. OR 4775.

Bernstorff	76	
Gentofte	61	
1. Hellerup	76	
2. —	59	
Ordrup	24	
Øregaard	31	327

LYNGBY DIVISION

Div.chef: Fru *Rigmor Schiødt*,
Svalevej 31, Hellerup.
Telf. HE 5742.

Bagsværd	31	
Lundtofte	26	
1. Lyngby	90	
2. —	50	
3. —	60	
4. —	45	
Sorgenfri	52	354

MØLLEAA DIVISION

Div.chef: Fru *Grethe Weis*,
Blokstjerget 2, Klampenborg.
Telf. OR 2804.

Folehave	64	
Holte	53	
Klampenborg	49	
Virum	74	240

SCT. JØRGENS DIVISION

Div.chef: Frk. *Ellinor Larsen*,
Paludan Müllersvej 6, Kbhvn. V.
Telf. Eva 4832.

Bavnehøj	46	
Falkoner	73	
Meiserne	84	
Solbjerg	28	
Sct. Antoni flok	11	
Sct. Birgitta	33	345

VILDGÆSSENE DIVISION

Div.chef: Fru *Sonja Hesselberg*,
Frederiksdalsvej 42, Virum, Lyngby.
Telf. Frederiksdal 7938.

Hjälstaviken	46	
Kebnekajse	61	
Sjangeli	25	
Svappavara	22	
Vassijaure	31	185

ØSTERBRO DIVISION

Div.chef: Frk. *Karen Prior*,
Enighedsvej 2, Charlottenlund.
Telf. OR 6083.

1. Absalon	51	
2. —	63	
Jeanne d'Arc	52	
1. København	54	
Lundehus	62	
Ryvang	57	

Sct. Georg	13	
Sct. Maria	18	
Vibenshus	26	396

Øernes distrikt

Distr.chef: Frk. *Gerda Boeck*,
Klostermosevej, Roskilde.
Telf. 1410.

ANTVORSKOV DIVISION

Div.chef: Står direkte under distriktet.

Esbern Snare	56	
Korsør	77	
Næstved	92	
Samsø	56	
Skarridsholm	14	
Skælskør	13	
1. Slagelse	77	
2. —	60	
Sorø	43	
Ubby	17	505

BORNHOLM DIVISION

Div.chef: Frk. *Magda Lund*,
Munkegade 18, Neksø. Telf. 321.

Akirkeby	28	
Gudhjem	21	
Nexø	17	
Rønne	55	
Vestermarie	21	142

FREDERIKSBORG DIVISION

Div.chef: Fru *Edel Balslow*,
Dyrchavevej 22, Hillerød.
Telf. 1144.

Birgitte Gjøes	103	
Birkerød	57	
Fredensborg	43	
Helsingør	27	
— seniortrop	12	
Hornbæk	31	
Humblebæk	37	
Hundested	32	
Lillerød	24	
Marienlyst	80	446

GEFION DIVISION

Div.chef: Fru *Ellen Byrge Sørensen*,
Lyngparken 32, Lyngby.
Telf. Bagsværd 1281.

Koge	120	
Præsto	36	
Sjølund	74	
Skovtrop	19	
Stegge	49	298

HROAR DIVISION

Div.chef: Frk. *Grethe Øffjord*,
Kogevej 82, Taastrup.
Telf. Taa. 270.

Alexandra	37	
Dr. Margrethe	54	
Freja	31	
Glostrup	67	
Hedehusene	32	
Isefjord	30	
Ringsted	88	
Roskilde	91	
Sct. Karen	14	
Soltroppe	84	
Svinninge	36	
Tåstrup	57	
Urse	59	
Vita	9	689

LOLLAND-FALSTER DIVISION

Div.chef: Fru *Kiss Birk Andersen*,
Ny Østergade 2, Maribo.
Telf. 455.

Bogø	14	
Leonora Christina	70	
Nakskov	94	
Nykøbing F.	85	
Nysted	39	
Rodby	30	
Prinsesse Margrethe	61	
Stubbekøbing	52	445

Fyns distrikt

Distr.chef: Frk. *Inge Jessen*,
Spejderskolen, Korinth.
Telf. 67.

ODENSE DIVISION

Div.chef: Fru *Inger Brun*,
Sdr. Boulevard 232, Odense.
Telf. 5065.

1. Odense	53	
2. —	41	
3. —	67	
4. —	46	
5. — flok	20	227

REVENTLOW DIVISION

Div.chef: Fru *Sarah Egmose-Hansen*,
Sygehuset, Faaborg. Telf. 901.

Fåborg	47	
Håstrup flok	16	
Korinth	18	
1. Nyborg	87	
2. —	27	
Ræthinge	22	
Spejderskoletroppen	37	254

SCT. KNUDS DIVISION

Div.chef: Frk. *Lise Løytved*,
Læssøegade 2, Odense. Telf. 8595.

Aarup	22	
Bogense	28	
Brenderup	55	
Ferritslev	17	
Glamsbjerg	15	
Kerteminde	73	
Middelfart	37	247

SVENDBORGSUND DIVISION

Div.chef: Fru *Inga Gamst Nielsen*,
Havgaard pr. Longelse.
Telf. Longelse 12.

Humble	21	
Rudkøbing	25	
Skårup	24	
Svendborg	70	
Tåsinge	17	
Thuro	13	170

Nordjyllands distrikt

Distr.chef: Frk. *Karen Meulengracht*,
Borgergade 2, Ålborg. Telf. 1304.

LIMFJORDS DIVISION

Div.chef: Fru *Dorte Ejboe*,
Algade 35, Ålborg. Telf. 4206.

Sct. Jørgen	63	
Liden Kirsten	31	
Morsland	47	
Ryå	25	
Thisted	86	252

NØRREJYSKE DIVISION

Div.chef: Frk. *Bodil Hasselbalch*,
Skolevej, Vodskov. Telf. Vodskov 55.

2. Ålborg	22	
3. —	70	
4. —	48	
5. —	118	
7. —	52	
Ånc Dam	32	
Arden	27	
Løgstør	51	
Nibe	30	
Skorping	47	
Støvring	21	518

TJELE DIVISION

Div.chef: Fru *Grethe Jørgensen*,
Vestergade 1, Aabybro. Telf. 82.

Als, Østjylland	21	
Hadsund	60	
Hammershøj	19	
Hobro	115	
Langå	20	
Mariager	29	
1. Randers	65	
2. —	69	
3. — (Nørreåsi)	57	
Udbyneder	11	
1. Viborg	61	
2. —	54	581

VENDELBO DIVISION

Div.chef: Frk. *Merete Kloch*,
Christiansgade 8, Hjørring.
Telf. 53.

Dronninglund	24	
Frederikshavn	59	

1. Hjørring	41	
2. —	33	
Skagen	70	227

Midtjyllands distrikt

Distr.chef: Fru *Inger Ehlern-Müller*,
Helmsvej 12, Silkeborg. Telf. 1526.

AARHUS DIVISION

Div.chef: Fru *Inga Westergaard*
Hansen, Søndergade 66-68, Aarhus.
Telf. 712.

1. Århus	81	
2. —	69	
4. —	55	
5. —	79	
6. —	48	
7. —	57	
8. —	45	
9. —	82	
10. —	53	
Højbjerg	48	
Riisskov	79	696

DJURSLAND DIVISION

Div.chef: Fru *Birgit Kragensnæs*,
Vestervej 11, Grenaa. Telf. 685.

Anholt	7	
Balle	25	
Ebeltoft	73	
Grenå trop	52	
— flokke	51	
Hadsten	20	
Hornslet	38	
Rougso	9	
Ryomgård	11	
Tirstrup	16	302

HEDE DIVISION

Div.chef: Fru *Anna Berthelsen*,
Vesterled 3, Lemvig. Telf. 497.

Holstebro	58	
Krabbes trop	50	
Lemvig	69	
Ringkøbing	56	
Struer	85	
Ulfborg	18	
Vemb	13	349

HIMMELBJERG DIVISION

Div.chef: Fru *Phyllis Gaden*,
Sofald, Skvæt Mølle, Skanderborg.
Telf. 236.

Hammel	81	
Hinnerup	15	
Kjellerup	52	
Ry	33	
Skanderborg	54	235

MIDTJYSKE DIVISION

Div.chef: Frk. *Elisabeth Eff*,
Søgade 10, Kolding. Telf. 274.

Brande	39	
1. Herning	48	
2. —	59	146

SILKEBORG BY-DIVISION

Div.chef: Fru *Esther Hvidtved*
Larsen, Ansvej 87, Silkeborg.
Telf. 1551 a.

1. Silkeborg	55	
2. —	51	
3. —	56	
4. — (Rowanerne)	26	
Sct. Georgstrop	37	225

ØSTJYSKE DIVISION

Div.chef: Fru *Ellen Dahlerup*,
Aahavevej 47, Silkeborg. Telf. 520.

Brædstrup	59	
Horsens	108	
Hovedgård	32	
Juelsminde	28	
Odder	25	
Tørring	15	267

Syddjyllands distrikt

Distr.chef: Frk. *Grete Lund*,
Egeskovvej 3, Fredericia.
Telf. 160.

BLAAVAND DIVISION

Div.chef: Frk. *Inger Rosenkilde*,
Jyllandsgade 98, Esbjerg.
Bramminge 21 | |

1. Esbjerg	35	
2. —	47	
3. —	31	
1. Fanø	5	
Nordenskov	26	
Nr. Nebel	26	
Skern	42	
Varde	33	
Ølgod	44	310

DYBBØL DIVISION

Div.chef: Frk. *Anna Maria*
Christophersen, Rødding.

Åbenrå blm.flok	26	
Åbenrå	67	
Gråsten	43	
Hellevad	8	
Sønderborg	114	258

MARSK DIVISION

Div.chef: Fru *Marie Sogaard*,
Tøndervej 22, Skærbæk. Telf. 156.

Løgumkloster	24	
Ribe	57	
Skærbæk	20	
Tønder	52	153

OLAF RYES DIVISION

Div.chef: Frk. *Maria Mikkelsen*,
Fyensvej 57, Kolding. Telf. 1412.

1. Fredericia	44	
2. —	27	
4. —	28	
Grindsted	32	
1. Kolding	114	
2. —	59	
3. —	72	
Sct. Norbert	37	
1. Vejle	83	496

SKAMLINGSBANKE DIVISION

Div.chef: Frk. *Anna Maria*
Christoffersen, Rødding.

Haderslev	86	
Nørbling	21	
Rødding	38	
Vojens	28	173

11.528

+ direkte under di-
vision og korps..... 142

Ialt... 11.670

Der er 6 distrikter, 35 divisioner og 239 troppe

Tal til sammenligning

	Blm.	Spejdere	Seniores	Blmf.	Trpsf.	Senf.	Under div. og korps	Ialt
1949	3133	6634	316	145	213	21	136	10.922
1950	3275	6457	385	160	209	26	129	11.038
1951	3531	6732	425	167	206	26	142	11.670